

mençament d'administració anyal; "Dimartz primer die de may del any mcccclxxx comence administrar altre any lo dit spital e de fer messió, axi com es de mesió ordinaria he extraordinaria e de soldada de dides e de missatges e de les viñyes he del celer e del hort e fenexen lo derrer dia del any mcccclxxxj".

Si bé's donava aculliment, habenthi lloch disponible en l'Hospital, a tot necessitat d'agombol, tant si era sà com malalt, exigintli sols la condició de pobre, no obstant, hi havia predilecció pera la gent de mar, complintse axi la voluntat del fundador: "*Unum autem specialiter constituo et precipio quod hominibus maris qui in sua vilitudine sive sanitate consueti sunt vivere navigando si dum senes fuerint vel infirmi ad provisionem sui proprie non suppetent facultates in dicto hospitali recipiantur et procurentur diligenter sedem quod redditus ejusdem sufficient hospitalis*". Seguien après en prelatió los infants abandonats o infants gitats, com llavors los nomenaven, los quals eren recullits en los hospitals a despeses de la Caritat Cristiana, com ho foren en la antiquitat pagana en lo *Gemnas Cynosarge* grech a despeses del tresor publich o en el *Forus Curcius* per la pietat o cobdicia ciutadanes, profitadores de la Pàtria potestat.

També devien acceptar los malalts o acullir els deambulants que'ls hi ordenessin les autoritats de la Ciutat, sempre que la necessitat fos degudament justificada, com passà ab los de la host de Bàscara qui's formà quan los Armagnachs invadiren Catalunya per les comarques del Rosselló y Empordà: "era lavors de lost havents de bascara eran al espital den colum e aquels qui davien venir alespital den colum vaniren aci alespital den Vilar".

* * *

Si l'esperit d'economia imposat per la quantitat de que podien disposar transpua y es dedueix d'algunes anotacions dels administradors, també s'hi palesen cayres socials y costums d'aquells temps, merexedors de tenirse en compte malgrat la llur insignificancia aparent, malgrat la llur infantilesa de redacció, puix estimantlos en la llur valor intrínseca, constituexen apuntacions notabilíssimes pera la historia migeval nostrada: que tots los materials de l'antigor, nobles o de remença, enaltidors o depriments, sabis o estultes, son aprofitables pera bastir l'Escola de respecte al pasat de Catalunya; passat de glories y angóixes,

d'acerts genials y errades pregones, sublimat per l'acció purificadora dels segles.

"Costa la mula de referrar de iij peus: de ij davant e de un de tras, un sou, xj diners".

"Divendres a xv. de gener fiu adobar una porta dela private (*escusat*) del espital: costaren claus per clavar, vj diners".

"*Item*: hic... ja estat un jove qui es caucom horat (*boig*) he [no'l]? ...podiem trer (*treure*) de casa per res juerant (*jurant*) tost tornaria; e menjava he bevia mes que dos".

"*Item*: vench una esclava malalta alespital ager (*a jeure*) diluns a xv. de march del any de ix (1389): malauga entosus (*malalta fins*) a xxij del dit mes qui son viij jorns e morí alespital; no li troban res sino pedaços e no havie maya (*malla*); envides (*apenas*) fiuli fer la fossa: done aquels que la fahèran, per aboura (*beure*), un sou. La dita esclava aviha nom margarida, fiu acptar les bacines per lo dit cos: trobarem de capte, la fossa pagada, v. sous un diner; fiu dir iij misses doneli (*al capellā*) dos sous. Axí provayt lo cos, no sobrá sino iij. sous, un diner, per ho no contant ciris ne oli qui cremá tota la nit (*en la xin-xeta*) que si hom contás non axirá cabal lespital".

"Done a una dona que te una enfanta que ha nom aulalia, per medecines que havia fetes a la dita enfanta, ij. sous".

"*Item*: morí un baguin, aquí deien Fra Johan de casesnoves; morí a xxij de juny del any de noranta, no li... e un libre de poca valor, era ores romanes (*llibre de reç*); despès lanzol e gonella e caperò de baguí"; aquesta indicació ens ensenya qu'els beguíns o frares llechs individualistes, sino feyen vida conventual no obstant vestien gonella y caperò especials que'ls distinguen de les altres persones.

"*Item*: vench alespital una dona qui aviha nom na bacona: era de lobregat; vench en casa diluns a iij. de janer del any lxxxx (1390): era malalta. Visch dins lespital iij. dies. Sotarram la dijous a vj. del dit mes e trobeli entra dues bosses xj. diners; en una bossa v. en altra vj; sò però nos deu contar ana quest libra. Despès lanzol".

Aquesta nota referent Na Bacona o sia la muller d'En Bacó, la repeteix l'administrador probablement per olvit, o *felix culpa!*, ja que'ns la dona mes extensa y detallada: "sic morí una dona la vigilia de parici (*Aparici, Diada dels Reys*) del any de lxxxx e sotarramla landamá; aviha hic